

Unionens Lande, som de paagældende Love for Øjeblikket hjemler eller fremtidig vil hjemle Landets egne Undersaatter, saavel som de Rettigheder, der specielt er hjemlede ved nærværende Konvention.

Nydelsen og Udøvelsen af disse Rettigheder er ikke undergivet nogen Formalitet og er uafhængig af, om der er hjemlet nogen Beskyttelse i Værkets Hjemland. Som Følge heraf bliver — bortset fra de særlige Bestemmelser i denne Konvention — Spørgsmaalet om Beskyttelsens Omfang saavel som om de Retsmidler, der er hjemlede Forfatteren eller Kunstneren i det Øjemed at værne om hans Rettigheder, udelukkende at afgøre efter Lovgivningen i det Land, i hvilket der rejses Krav paa Beskyttelse.

Som Værkets Hjemland betragtes: for ikke offentliggjorte Værkers Vedkommende det Land, til hvilket Forfatteren eller Kunstneren hører; for offentliggjorte Værkers Vedkommende det Land, hvor den første Offentliggørelse har fundet Sted, og for de Værkers Vedkommende, hvis Offentliggørelse har fundet Sted samtidig i flere af Unionens Lande, det af disse, hvis Lovgivning hjemler den korteste Beskyttelse. For de Værkers Vedkommende, der er offentliggjorte samtidig i et udenfor Unionen staaende Land og i et af Unionslandene, er det udelukkende det sidste Land, der betragtes som Hjemland.

Ved offentliggjorte Værker forstaaes efter denne Konvention Værker, som er udgivne.

Opførelsen af et dramatisk eller dramatisk-musikalsk Værk, Udførelsen af et musikalsk Værk, Udstillingen af et Kunstværk og Opførelsen af et arkitektonisk Værk er ingen Offentliggørelse.

Art. 5.

Hvis en Person, der henhører til et af Unionslandene, foranstalter den første Offentliggørelse af sine Værker i et andet af Unionslandene, nyder han i dette sidste Land de samme Rettigheder som Landets egne Forfattere og Kunstnere.

Art. 6.

De Forfattere eller Kunstnere, som ikke henhører til et af Unionens Lande, og som foranstalter den første Offentliggørelse af deres Værker i et af disse Lande, nyder i dette Land de samme Rettigheder som Landets egne Forfattere og Kunstnere, og i de andre Unionslande de Rettigheder, som er hjemlede ved nærværende Konvention.

Art. 7.

Den ved nærværende Konvention hjemlede Beskyttelse vedvarer, saalænge vedkommende Forfatter eller Kunstner lever og 50 Aar efter hans Død.

For saa vidt denne Tidslængde ikke maatte blive almindelig antagen af alle Unionslandene, vil Varigheden være at beregne efter Lovgivningen i det Land, i hvilket der rejses Krav paa Beskyttelse, og den kan ikke overskride den Frist, der gælder i Værkets Hjemland. De kontraherende Lande er følgelig kun pligtige at anvende Bestemmelsen i 1ste Stykke, for saa vidt den er overensstemmende med deres egen Lovgivning.

Med Hensyn til fotografiske Arbejder og Arbejder, der er frembragte ved en lignende Fremgangsmaade, posthume Skrifter samt anonyme og pseudonyme Værker bestemmes Beskyttelsens Varighed efter Lovgivningen i det Land, i hvilket der rejses Krav paa Beskyttelse, idet Fristen dog ikke kan være længere end den, der gælder i Værkets Hjemland.